

DRUHÁ SEZÓNA MAGDALÉNY

VE SLOVÁCKÉM DIVADLE

Rozhovor s Magdalénou Karlíkovou, tanečnicí a zpěvačkou Malé nivničky.

■ VLASTIMIL ONDRA

Udělat tento rozhovor jsem chtěl už dávno. Určitě ještě před premiérou hry Slováckého divadla **Cikáni jdou do nebe**, která proběhla právě před rokem. Tedy dříve, než naši mladou herečku uvidí hrát její rodina, spolužáci, kamarádi a Nivničané. Navíc ve zkouškách Malé nivničky to bylo loni na podzim dost přetřásané téma. Nu což, nedostal jsem se k tomu. Až nyní. Je úterý 2. listopadu 2011 po zkoušce Muzikaše a konečně si s Majdou povídáme.

Jak ses dostala ke hraní ve Slováckém divadle?

Na internetu psali o konkurzu a já jsem si řekla hned, že tam půjdu. Nastal problém, protože jsem ten den, kdy to bylo, nemohla. Tak mi řekli, že můžu přijít o hodinu dřív až bude druhé kolo. Přišla jsem tam a byly jsme tam čtyři holky a z těch jsem postoupila jen já. Ve druhém kole nás bylo asi deset. Každá odzpívala a vybrali čtyři. Opět jsem tam byla i já. Znovu jsme zpívaly, tentokrát s porty (mikrofony přilepenými na obličej) a vybrali pouze dvě. Mě a Renatu Šťastnou.

Premiéra? Pocity?

Byla 13. listopadu 2010 a bylo mi hrozně i fantasticky zároveň. Sehnali jsme pouze dva lístky, takže se šli podívat tatka a babička. Hrozně jsem se těšila. Přeplněné hlediště však na mě nijak nezapůsobilo. Nebála jsem se. Svůj výstup jsem jsem si prostě užívala, jako ostatně pokaždé, když hraju.

Herecké zákulisí?

Tam je jenom zmatek. Připravují se rekvizity, herci se líčí, oblékají kostýmy a nandávají porty. Oni jsou všichni fajn. Oslovují mě mým jménem, asi nejčastěji mi říkají Majdo. Dávají mi rady. Vlastně dost často... (smích)

Co ůulaj?

To je těžké říct. Není sice tak směšný, jak když hraje, ale nuda s ním také rozhodně není. V zákulisí se se mnou sice moc nebaví, ale když byla v divadle nivnická škola, tak přímo na jevišti, když kolem mě procházel tak tiše řekl: „Majdo, máš tu fanklub.“ Nevím, jestli se přítom i usmál, protože jsem si právě malovala.

Láká tě stát se herečkou?

Smaž to. (smích)

Rosteš. Nenahradí tě menší cikánkou?

To nevím, ale určitě to nebudu hrát do konce, protože začínám být už stejně velká jak některé herečky. Přišel za mnou třeba Majkus a říká: „Tys ale přes prázdniny porostla.“ Myslím si, že představení má úspěch, takže se bude hrát ještě aspoň dva roky.

Dík za rozhovor. ■

Tento článek má interaktivní prvky.

Můžeš si otevřít fotografie, video či překliknout na web Slováckého divadla.

PRO MNOHÉ
FOTOGRAFIE
KLEPNI SEM

PRO VIDEO
KLEPNI SEM

& SEM

foto: archiv Magdalény Karlíkové